

26 Νοεμβρίου Παρακλητικός Κανών εις τον Όσιον Ακάκιον του εν τη Κλιμάκι

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

το «Κύριε, εἰσάκουσον»,

μεθ ὁ το «Θεός Κύριος», ως συνήθως, και τα εξής.

Ἦχος δ. Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.

Της ἀρετῆς υπογραμμὸν ευφημούμεν, της ἀκακίας τον ἐπώνυμον ὄντως, υπακοῆς το πρότυπον και τύπον πιστῶν, μέγιστον της ταπεινώσεως, και συγγνώμης υπόδειγμα, δούλον ἀληθέστατον, του Δεσπότη των ὅλων, τον βιαστήν Ακάκιον κλεινόν, τέκνον ειρήνης, Χριστοῦ ἀφομοίωμα.

Δόξα. Το αὐτό. Και νύν.

. Τη Θεοτόκῳ ταπεινῶς ἐκβοῶμεν, οἱ ἀπειλούμενοι ἐχθροῦ ταις ἐνέδραις τη μητρικῇ σου σκέπασον ἀγάπη ἡμᾶς δίδωξον Θεοχαρίτωτε, ἀντιδίκου τας φάλαγγας, παύσον τας ορμᾶς παθῶν, και δαιμόνων μανίαν Σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα Ἀγνή, Μήτηρ και σκέπη, και θεία ἀντίληψις.

Εἶτα ο Ν ψαλμός

και ο Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς «ΑΚΑΚΙΟΝ ΥΠΑΚΟΗΣ ΤΥΠΟΝ ΤΙΜΩ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ».

Ὠδὴ α. Ἦχος πλ. δ. Ο Εἰρμός. Ὑγράν διοδεύσας.

Ακάκιον ὕμνοις ἐπιποθῶ, τιμήσαι ἀξίως, ως υπόδειγμα μοναχοῦ διο Παρακλήτου θείαν χάριν, καθικετεύω λαβεῖν ο ἀνάξιος.

Κραταίωσον πάτερ σον υμνητήν, ἐν βίῳ ἀγίῳ και ἀσκήσει και ἀρετῆς, ἵνα ὑμνῶ σε ἐπαξίως, υπακοῆς ὡ Ακάκιε πρότυπον.

Ανήλθες Ακάκιε ἐν χαρά, μονάσαι ἐνθέως, ἐν τῷ Λάτρῳ συν ἀσκηταῖς, και ζήλῳ πυρίνῳ ἠκολούθεις, μετὰ σταυροῦ τῷ Σωτήρι και Πλάστῃ σου.

Θεοτοκίον

Κυρία και Δέσποινα ουρανού, Θεόνυμφε μήτερ, του Σωτήρος ημών Χριστού, ικέτευε Τούτον υπέρ πάντων, των ανυμνούντων σε Κόρη πανάμωμε.

Ωδή γ. Ο Ειρμός. Ουρανίας αψίδος.

Ικετεύεις τον Λόγον, εν ουρανοίς Όσιε, υπέρ των τιμώντων σην μνήμην, όπως ρυσθώμεν νυν, εκ των βελών του Σατάν, και της δεινής ακηδίας, και παθών και θλίψεων, και πάσης πτώσεως.

Ο Θεάνθρωπος Πάτερ, θεοειδές πρότυπον, εν υπακοή και ασκήσει, ημίν σε έδειξε, και μοναχών ακραιφνή, υπογραμμόν ακακίας, ήν κλεινέ Ακάκιε, δος μοι πρεσβείαις σου.

Νικητής ανεδείχθης, εν αρεταίς ένθεε, και δοκιμαζόμενος Πάτερ, γενναίως έφερες, υπέρ Χριστού αικισμούς, και ταπεινώσεις ποικίλας, διο εισελήλυθας εις τον παράδεισον.

Θεοτοκίον

Υμνολογείν επαξίως, αδυνατώ Δέσποινα, και κηρύττειν ενθέως, τα μεγαλεία σου διο προσφέρω σοι, εν ταπεινώσει καρδίας, πενιχρά ψελλίσματα, Θεοχαρίτωτε.

Ακάκιε, εν ταπεινώσει φύλαττε τους σε υμνούντας, ότι πέλεις προς τον Θεόν ικέτης πανάξιος, ως μάρτυς και όσιος θεοφόρε.

Στερέωσον, τους τον Υιόν σου δοξάζοντας Θεοτόκε, εν τη πίστει και αρετή και βίου παλαίσμασιν, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ήχος β. Τά άνω ζητών.

Ανήλθες κλεινέ, εν Λάτρω προς άσκησιν, ποθών του Χριστού, σταυρόν τον σωτήριον, ιερέ Ακάκιε, μοναχών απάντων πρότυπον, και ορθοδόξων Χριστιανών, υπόδειγμα θείον, της ταπεινώσεως.

Ωδή δ. Ο Ειρμός. Εισακήκοα Κύριε.

Πειρασθείς εν τω σκάμματι, μοναχών Ακάκιε, θείον άγαλμα,
κατενίκησας του Γέροντος, αικισμούς τη χάριτι του Πνεύματος.

Ακακίας το πρότυπον, ταπεινοφροσύνης τε το υπόδειγμα,
ανεδείχθης ώ Ακάκιε, και υπομονής το θείον άγαλμα.

Καρτερίας μοι δώρησαι, και συγγνώμης Όσιε τα γνωρίσματα,
αρετών δε την δαψίλειαν, και της ταπεινώσεως το δώρημα.

Θεοτοκίον

Ουρανού την απόλαυσιν, τοις βροτοίς Παρθένε Αγνή δεδώρησαι, ως
γεννήσασα τον Κύριον, και Σωτήρα πάντων των υμνούντων σε.

Ωδή ε. Ο Ειρμός. Φώτισον ημάς.

Ήλιον Χριστόν, τον φωτίσανά σε Όσιε, υπέρ εμού ικέτευε εκτενώς,
ίνα φωτίση, το έρεβος της καρδιάς μου.

Στήριζον κλεινέ, της ψυχής ημών το φρόνημα, σαις προς τον Λόγον
Ακάκιε λιταίς, ίνα αγίως, εν βίω πολιτευσώμεθα.

Τέκνον αρετής, προς αγώνάς με καθόπλισον, και αξιώσον Ακάκιε
καμέ, ίνα νικήσω, δεινών παθών την επίθεσιν.

Θεοτοκίον

Ύψωσον ημάς, προς ζωήν της θείας χάριτος, τους προσκυνούντας
τον Τόκον σου Αγνή, τον σταυρωθέντα, και άφεσιν δωρησάμενον.

Ωδή ς. Ο Ειρμός. Την δέησιν.

Παρέλαβεν εκ Θεού τον στέφανον, ο Ακάκιος ο οσιομάρτυς, εν τη
ζωή τη αγήρω και θεία, συναγαλλόμενος πάσι τοις μάρτυσι, και τοις
οσίοις ες αεί, καθορών Τρισαγίαν Θεότητα.

Ορώ σε νύν εν οσίοις ένδοξε, και συν μάρτυσιν υμνούντα, τον Λόγον όθεν πιστώς θεοφόρε σοι κλίνω, τα της ψυχής και του σώματος γόνατα, και δέομαι ταις σαις λιταίς, εκ παθών λυτρωθήναι ο άθλιος.

Νύν κρείττονα συ ζωήν χορήγησον, τοις τιμώνσί σε Ακάκιε θείε ότι πολλοί πειρασμοί πανταχόθεν, εκ μισοκάλου ημάς κατακλύζουσι πρεσβείαις σου προς τον Χριστόν, εκ παγίδων αυτού διαφύλαξον.

Θεοτοκίον

Τιμώνέν σε Θεοτόκε Δέσποινα, σων θαυμάτων μελετώντες τον πλούτον ότι εν σοι ο Θεός εσαρκώθη, και οι βροτοί δι Αυτού ελυτρώθημεν ανήλθες δε εις ουρανούς, δευτερεία Τριάδος κατέχουσα.

Ακάκιε, εν ταπεινώσει φύλαττε τους σε υμνούντας, ότι πέλεις προς τον Θεόν ικέτης πανάξιος, ως μάρτυς και όσιος θεοφόρε.

Στερέωσον, τους τον Υιόν σου δοξάζοντας Θεοτόκε, εν τη πίστει και αρετή και βίου παλαίσμασιν, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ήχος β. Προστασία των χριστιανών.

Των οσίων εδείχθης Ακάκιε καύχημα, ταπεινώσεως θείας σεμνόν εγκαλλώπισμα, μοναχών τε της ακακίας πρότυπον σεπτόν διο έλαβες εν ουρανοίς, οσιομάρτυρος τιμήν, και χαράν ανεκκλάλητον στήριξον σαις πρεσβείαις, εν αγώνι του βίου, τους ανυμνούντας ευλαβώς, την ζωήν σου θεοδόξαστε.

Προκείμενον. Στίχος. Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω περί πάντων,ων ανταπέδωκεν ημίν; Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος του οσίου αυτού.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ματθαίον. (Ματθ. ια)

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς Πάντα μοι παρεδόθη υπό του Πατρός μου και ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν, ει μη ο Πατήρ ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει, ει μη ο Υιός, και ώ εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψει. Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι,

καγώ αναπαύσω υμάς. Άρατε τον ζυγόν μου εφ υμάς, και μάθετε απ εμού ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών. Ο γαρ ζυγός μου χρηστός, και το φορτίον μου ελαφρόν εστί.

Δόξα. Ταις του Σου Οσίου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Και νύν. Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Στίχος. Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειπον το ανόμημά μου.

Ύχος πλ. β. Όλην αποθέμενοι.

Πάτερ τα ουράνια, επιποθήσας εμφρόνως, τον Θεόν ηγάπησας, μοναχών το κλείσμα ώ Ακάκιε εν χαρά έδραμες, προς αγώνας θείους, προς ταπείνωσιν και άσκησιν, και πάσαν βάσανον, ευαγγελικώς καθυπέμεινας εισέδυσ εις παράδεισον, και εν ουρανοίς σαββατίζεις νύν όθεν υπέρ πάντων, των σε τιμώντων μάκαρ ευλαβώς, τον Λυτρωτήν καθικέτευε, σωθήναι εκ πτώσεων.

Ωδή ζ. Ο Ειρμός, Οι εκ της ιουδαίας.

Ισχύν κατά βελίαρ, Ακακίου υμνούμεν, εκλιπαρούντες αυτόν, τον κόσμον εκ της πλάνης, λιταίς αυτού φυλάξαι, ίνα χαίροντες ψάλλωμεν ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Μη παύση ικετεύων, υπέρ των σε τιμώντων, τον λυτρωτήν Ιησούν, Ακάκιε τρισμάκαρ, κρηπίς των αθλουμένων, και υμνούντων τον Κύριον ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ωράισόν μου Πάτερ, ψυχήν τε και καρδίαν, ταις σαις λιταίς προς Χριστόν, και δος μοι παρρησίαν, υμνείν και μεγαλύνειν, την Τριάδα την άκτιστον ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Θεοτοκίον

Ναέ του Θεανθρώπου, απάλλαξον λαόν σου, εκ των του πλάνου δεσμών, και πύλην μετανοίας, υπάνοιξον Παρθένε, τοις βοώσι προς Κύριον ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η. Ο Ειρμός. Τον Βασιλέα.

Ισχύν λαβόντες, ταις σαις πρεσβείαις παμμάκαρ, εν χαρά τον Χριστόν ανυμνούμεν, και υπερυψούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Καταπεσόντες, εις τας παγίδας του πλάνου, σαις πρεσβείαις διάσωσον Πάτερ, του υμνείν εν πίστει, Χριστόν εις τους αιώνας.

Ο ενισχύσας, σεπτόν Ακάκιον πάντας, τους εν πίστει και βίω αγίω, αυτόν ανυμνούντας, διάσωσον Χριστέ μου.

Θεοτοκίον

Διαφυλάττεις, τους πεποιθότας σοι Κόρη, ως δανείσασα σάρκα τω Κτίστη, Όν υπερυψούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ. Ο Ειρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Ημάς τους σε τιμώντας, Ακάκιε ύμνοις, σαις προς Χριστόν ικεσίαις, μνημόνευε νύν, όπως ρυσθώμεν κινδύνων, παθών και θλίψεων.

Μετάνοιαν τελείαν, δός μοι προ του τέλους, και ταπεινώσεως πλούτον, και βίον αγνόν, ταις σαις λιταίς προς τον Λόγον, σεπτέ Ακάκιε.

Ορών εν τοις υψίστοις, τον Κτίστην απαύστως, υπέρ ημών ικετεύοις, ημίν παρασχείν, της βασιλείας τα δώρα, κλεινέ Ακάκιε.

Θεοτοκίον

Υμνούντες Θεοτόκε, Χριστόν τον Υιόν σου, καθικετεύομεν πάντες, δοθήναι ημίν, των οφλημάτων την λύσιν, και μέγα έλεος.

Και ευθύς το Άξιόν εστιν ως αληθώς....

Δεύτε ανυμνήσωμεν ευλαβώς, Ακάκιον ύμνοις, οι μιγάδες και μονασταί, αγάπης το τέκνον, της ακακίας φίλον, υπακοής τελείας, το μέγα πρότυπον.

Ακάκιον στύλον υποταγής, θυσίας τον πλούτον, ανοχής τον υπογραμμόν, υπόδειγμα θείον, της ταπεινοφροσύνης, και των θαυμάτων κρήνην, ανευφημήσωμεν.

Χάριτι Κυρίου ενισχυθείς, υπέμεινας πάτερ, τους σου Γέροντος αικισμούς, και τύπος εγένου, υπομονής αγίας Ακάκιε θεόφρον, ημών μνημόνευε.

Χαίροις ακακίας ο οδηγός, συγγνώμης ο δείκτης, και φωστήρ της υπομονής, χαίροις των οσίων, ο μιμητής εν έργοις, υπακοής τε κλέος, πάτερ Ακάκιε.

Έλαβες την χάριν παρά Θεού, Ακάκιε θείε, και νεκρός του θαυματουργείν, και κατηξιώθης, μετάνοιαν τελείαν, δωρήσασθαι ως τέκνον, ασπλάγχνω Γέροντι.

Χαίροις θείον τέκνον υπακοής, φωνήσας εκ τάφου, υπακούσας τη προσταγή, διδάξας σημείω, παρόντος, Γέροντός σου, του εκζητήσαι Πάτερ, το μέγα έλεος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Είτα το Τρισάγιον....

Ήχος δ. Ταχύ προκατάλαβε.

Ακάκιον όσιον, επευφημούμεν λαμπρώς, ως τύπον και έρεισμα, των ασκητών του Θεού, και τέλειον πρότυπον, πίστεως ακακίας, ταπεινώσεως θείας, Λόγου φιλανθρωπίας, θεοφόρον δοχείον και γαρ εστέφθη εν δόξη, ο θεοτίμητος.

40 Κύριε ελέησον

Ήχος β. Ότε εκ του ξύλου.

Δεύτε τον Ακάκιον πιστοί, της υπακοής τον φωστήρα, εν εγκωμίοις λαμπροίς, πάντες ανυμνήσωμεν και ευφημήσωμεν, το Χριστού αφομοίωμα, οσίων τον τύπον, κλέος ταπεινώσεως, αγάπης πρότυπον ούτος εν Σιών σαββατίζει, χαίρει δε αεί συν Αγγέλοις, καθορών Τριάδος δόξαν άρρητον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθηνι, Μήτερ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Δί' εύχών τών αγίων πατέρων ήμών, Κύριε Ίησοϋ Χριστέ ό Θεός, έλέησον καί σῶσον ήμᾱς. Άμήν.